Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în **Viena:** *Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg;* în **Budapesta:** *A. V. Goldberger, Anton Mesei, Eckstein Bernat;* în **Frankfurt:** *G. L. Daube;* în **Hamburg:** *A. Steiner.*
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 131. **Brașovŭ, Marțĭ, Mercurĭ 15 (27) Iunie** **1888.**

Brașovŭ, 14 Iunie st. v. 1888.

Impĕratulŭ Germaniei, Wilhelm II, încunjuratŭ de principii germanĭ și de marii demnitarĭ ai imperului, a rostitŭ erĭ către parlamentulŭ germanŭ întrunitŭ în sala cea albă a castelului regalŭ din Berlinŭ, primulŭ sĕu mesagiu ce a fostŭ așteptatŭ cu atâta încordare în străinătate nu mai puținŭ ca în Germania.

Toțĭ erau curioșĭ sĕ védă, ce programŭ politicŭ va desvolta noulŭ împĕratŭ în discursulŭ tronului și décă elŭ se va pronunța totŭ așa de categoricŭ ca rĕposatulŭ sĕu tată, pentru susținerea păcii și pentru unŭ regimŭ liberalŭ în întru.

Faimele, ce s'au rĕspânditŭ în timpulŭ din urmă despre înclinările rĕsboinice și reacționare ale împĕratului Wilhelm II, au nutritŭ și mai multŭ acéstă curiositate, dealtmintrelea fórte firéscă în împrejurările actuale, când Germania dă tonulŭ în politica europénă.

Firulŭ telegraficŭ ne-a transmisŭ cuprinsulŭ mesagiului împĕrătescŭ din vorbă, în linialmentele sale principale.

Vedemŭ dintr'ênsulŭ înainte de tóte că Wilhelm II se pronunță categoricŭ în favórea păcii. Germania, ḑice elŭ, vrea sĕ trăiéscă în pace cu tóte statele și nicĭ pe departe nu se gândesce la unŭ rĕsboiu ofensivŭ.

Mai multŭ încă. Noulŭ împĕratŭ germanŭ face sĕ apară situațiunea europénă într'o lumină așa de pacînică, ca și când n'ar mai esista marea încordare ce a domnitŭ până acuma între cele două marĭ împĕrății dela nordŭ.

Acesta este aprópe singurulŭ momentŭ nou, ce ni-lŭ oferă mesagiulŭ împĕratului Wilhelm.

Raporturile cu Francia nicĭ nu le atinge mesagiulŭ, dér cu atâtŭ mai tare accentuéză alianța cu Austro-Ungaria, pe care o declară ca o temelie a echilibrului europeanŭ, precum și alianța cu Italia, cea cu asemenĭ aspirațiunĭ de unitate națională, și în fine ajunge la conclusiunea, că legăturile cu aceste state nu'lŭ împedecă pe împĕratulŭ Wilhelm de a fi amicŭ bunŭ cu Țarulŭ și nu împiedecă pe Germania de a continua raporturile amicabile de o sută de anĭ cu Rusia.

Și ceea dă o importanță și mai mare enunciațiunei împĕrătescĭ cu privire la Rusia, este asigurarea, că susținerea raporturilorŭ de amiciță cu Rusia corespunde atâtŭ sentimentelorŭ personale ale împĕratului Wilhelm, câtŭ și intereselorŭ Germaniei.

Cum vedemŭ mesagiulŭ descrie în modŭ fórte favorabilŭ raporturile internaționale și în deosebĭ raporturile cu Rusia, ceea ce nu prea consună cu enunciațiunile făcute în timpulŭ din urmă mai ales în sînulŭ delegațiunilorŭ austro-ungare.

In ce privesce politica esterióră mesagiulŭ împĕratului germanŭ manifestă așadér în modŭ hotărîtŭ dorința de a reînoi legăturile de amiciță cu Rusia. Décă Wilhelm II asigură cu atâta solemnitate, că elŭ va păși pe cărările lui Wilhelm I, dênsulŭ o face acésta mai multŭ cu privire la Rusia, căcĭ sciutŭ este, că împĕratulŭ Wilhelm I a fost în tótă viața sa unŭ căldurosŭ părtinitorŭ alŭ alianței cu Rusia.

Acestŭ limbagiu amicabilŭ față cu Rusia este trăsura caracteristică a mesagiului rostitŭ erĭ înaintea parlamentului germanŭ, în ce privesce politica esterióră.

Câtŭ pentru politica interióră împĕratulŭ Wilhelm II se pare, că a adoptatŭ principiile cancelarului sĕu. Asigurarea mesagiului că împĕratulŭ va oferi scutulŭ sĕu lucrătorilorŭ, revócă în memoriă programulŭ lui Bismarck. Vre-o ideă mai însemnată liberală nu pare a desvolta mesagiulŭ, ci se mărginesce la constatarea, că păzirea legilorŭ și a constituției este o datoriă a împĕratului.

Trebue sĕ cunóscemŭ mai întâiu tecstulŭ întregŭ alŭ mesagiului, spre alŭ puté apreția din tóte punctele de vedere. Din ceea ce ni s'a comunicatŭ însĕ în estrasŭ vedemŭ, că prin graiulŭ împĕratului se rostesce politica esterióră și interióră a prințului Bismarck.

Póte că presëmțêndŭ acésta foile germane liberale șĭ-au esprimatŭ temerea, că acum va sosi o nouă eră de reacțiune în Germania. Mesagiulŭ împĕratului Wilhelm nu justifică aceste temerĭ, dér nicĭ nu deșteptă marĭ speranțe pentru inaugurarea unei politice în adevĕrŭ liberale, precum a dorit'o și a voit'o rĕposatulŭ împĕratŭ Fridericŭ.

Noutăți din Bucuresci.

In rêndulŭ trecutŭ ḑiceam că décă clasele nóstre diriginte arŭ fi mai puțin doritóre de a cumula funcțiunĭ în scopŭ de a-șĭ crea considerabile venitur din punga țĕrii și ar lua mai în seriosŭ afacerile publice printr'o organisare corespundĕtóre cu trebuințele nóstre și printr'o justă și echitabilă lege de admisibilitate în funcțiunile Statului, amŭ scăpa de o administrațiune, pe care n'am unŭ terminŭ echivalentŭ spre a o puté numi cu adevĕratulŭ ei nume căcĭ e o amestecătură, care nu-șĭ mai are pĕrechia în statele europene.

Pentru confirmarea asertiunei mele, cu risiculŭ de a displăcea multora din ai noștri, mĕ voiu încerca pe câtŭ mĕ va ajuta debilulŭ meu condeiu a vĕ înfățișa una câte una din starea în care se găsescŭ serviciile administrațiunei publice la noi.

Voiu începe cu justiția pe care pentru a-o descrie cu adevĕratele ei colorĭ e de ajunsŭ sĕ arĕtŭ cualificațiunea elementelorŭ însărcinate séu chemate cu administrarea ei. Intre aceste elemente ocupă loculŭ de frunte profesorii-legiștĭ magistrații și advocații.

Pentru formarea acestorŭ elemente ar fi chemate neapĕratŭ facultățile de dreptŭ pe care le avemŭ și pe care așa după cum suntŭ constituite nu le putemŭ numĕra nicĭ între *Academii* nicĭ între *ramurile universitare.*

In facultățile nóstre nu se învață decâtŭ numai sciința *drepturilorŭ positive* împreună cu *procedurile. Sciințele politice și administrative* séu *sciințele de Statŭ,* cum se numescŭ la d-vóstră în programulŭ de studii alŭ Universitățilorŭ și Academiilorŭ de drepturĭ, suntŭ cu desĕvêrșire *eliminate.*

Dér chiar și dintre studiile positive suntŭ înlăturate obiecte de prima ordine ca *Pandectele și Istoria dreptului Romană; Dreptulŭ canonicŭ ortodocsŭ; Istoria pragmatică și diplomatică a Capitulațiunilorŭ principatelorŭ române* până la formarea Statului românŭ de astăḑĭ. In lipsa acestora și ale altorŭ obiecte de natura lorŭ cum ar fi bunăóră și *Filosofia dreptului* etc., orĭce adevĕratŭ bărbatŭ de statŭ înțelege că tinĕrulŭ eșitŭ dintr'o asemenea facultate, cum e a nóstră nu e decâtŭ unŭ *recitatorŭ și rĕstălmăcitorŭ paragrafistŭ.* desvoltarea lui e unilaterală și sciința lui e mărginită.

La acestŭ rĕu se mai asociază unŭ altulŭ și mai mare. Protesorulŭ avêndŭ dreptulŭ sĕ facă și pe advocatulŭ și sĕ mai *cumulezc* și alte funcțiunĭ publice și private nu dă cu lunile pe la școlă așa că se găsescŭ profesorĭ carĭ în câte unŭ semestru n'au ținutŭ la facultate mai multŭ de câte două prelegerĭ din obiectulŭ pe care arŭ trebui sĕ'lŭ propue.

De asemenea și studenții nu suntŭ ținuțĭ se frecventeze cursurile și n'au esamene semestrale séu anuale, orĭ, cum ar fi la d-vóstră după noua împărțire, la terminarea anului II se facă *esamenul de statŭ istoricŭ,* la terminarea anului III *esamenulŭ de statŭ politicŭ* și la terminarea anului IV *esamenulŭ de statŭ juridicŭ,* căcĭ numai dela bunulŭ resultatŭ alŭ acestorŭ esamene studentulŭ póte sĕ urmeze înainte cursurile.

La noi trecerea dela cursurile anului I în alŭ II-lea și dela acestea în acele din anulŭ alŭ III, — noi n'avemŭ de câtŭ *trieniu* — nefiindŭ atêrnătóre de facerea unorŭ anumite esamene speciale studentulŭ póte tótă viéța lui sĕ rĕmâe studentŭ și sĕ facă esamenŭ când are poftă și plăcere.

E adevĕratŭ că n'avemŭ dreptulŭ sĕ ne ocupămŭ cu gustulŭ nimerui dér când acestŭ gustŭ, care amiróså a disordine, și când elŭ isvoresce din împrejurarea că studentulŭ la noi în acelașĭ timpŭ póte sĕ fiă și funcționarŭ publicŭ, trebue sĕ-lŭ combatemŭ făcêndŭ admisibilitatea în funcțiunile statului atêrnătóre de anumite titlurĭ academice, căcĭ *bacalaureatulŭ* (maturitatea), care la noi e consideratŭ ca unŭ titlu spre a fi admisŭ în anumite servicii publice, nu e decâtŭ unŭ simplu certificatŭ prin care purtĕtorulŭ se declară maturŭ, aptŭ séu cualificatŭ de a putea urma cursurile superióre la vre-o universitate.

Pe câtŭ timpŭ nu vomŭ avé nicĭ profesorĭ, nicĭ studențĭ, ér facultatea de dreptŭ va sta în părăsire și în nepăsare ca și când bietulŭ Românŭ n'ar da nimicŭ din rodulŭ agonisitŭ cu sudórea feței sale pentru întreținerea ei.

Pănă mai acum ḑece anĭ esista în Bucurescĭ o *fabrică de bacalaureațĭ.* Toțĭ copii din a doua séu a treia de gimnasiu, séu cu mai puține, orĭ cu mai multe clase, după împrejurărĭ, se înscrieau la fabrică și într'unŭ anŭ erau bacalaureațĭ gata. Cei cu mijlóce o luau spre Europa, cum ḑiceau ei, și după un timpŭ óre-care se întorceau cu felŭ de felŭ de titlurĭ, precum Dr. în dreptŭ, Dr. în economia politică, Dr. în statistică, absolventŭ alŭ vestitului pedagogium și câte și mai câte asemenea bazaconii pe care le póte scorni numai unŭ creerŭ bolnăviciosŭ.

Cu aceeașĭ rîvnă de *absenteism* mergeau și de cei bunĭ spre a se adăpa în sciința dreptului pe la facultățile din streinătate sub cuvêntŭ că sciința dreptului orĭ unde e una și aceeașĭ; ea n'ar varia dela poporŭ la poporŭ și dela stat la statŭ. La întórcere în țéră, décă avea plăcere, pe basa titlului academicŭ îndată putea fi numitŭ judecătorŭ séu procurorŭ, orĭ sĕ facă pe advocatulŭ fără sĕ mai aibă nevoe de stagiu și de esamene practice, ceea ce și astăḑĭ e totŭ așa.

Inchipuiți-vĕ acum unŭ tribunalŭ compusŭ din tinerĭ, dintre carĭ, de esemplu, unulŭ ḑice că a învĕțatŭ la Parisŭ, altulŭ la Madridŭ, alŭ treilea în Viena, alŭ patrulea în Livorno, alŭ cincelea în Oxford, alŭ șeselea în Bruxelles, alŭ șéptelea în Stokholm, alŭ optelea în Haidelberg, alŭ nouĕlea în Atena și alŭ ḑecelea în Geneva și vĕ putețĭ face o ideeă lămurită despre confusiunile carĭ trebue sĕ domnéscă în vederile acestorŭ juriștĭ, carĭ în mare parte nu cunoscŭ datinile, obiceiurile și relațiunile țĕranului românŭ.

Totŭ până mai în timpurile recente esista la Tĕrgoviște o *fabrică de advocațĭ.* Ómenii tără trébă, însĕ bunĭ de gură, mergeau la Tĕrgoviște la neguțătorĭ scăpătațĭ, ca băiețĭ de prăvăliă séu ca meseriașĭ și se întorceau în câte-va ḑile ca advocațĭ. Nu e localitate în țéră în care sĕ nu fiă în numĕrŭ mare representațĭ acestŭ felŭ de ómenĭ ai legii séu *advocațĭ practicĭ,* cum le place lorŭ sĕ se numéscă. *Indrăsneala, vorbăria și superficialitatea* e caracteristică acestorŭ semi-docțĭ. In tóte se amestecă și nimicŭ nu isprăvescŭ. Indrăsnéla la noi fiindŭ identică cu a fi *deșteptŭ, inteligentŭ,* ei n'au marginĭ în îndrăsnéla lorŭ de a se amesteca în tóte. Și scițĭ cum îșĭ procură clienți?

Diminéța ia subțuóră o traistă de piele négră séu roșia. Dă rótă pe la tribunale se apropiă de câte unŭ împricinatŭ și căḑêndŭ la învoiala în privința onorariului, îșĭ întrébă clientulŭ cum sĕ îi apere causa: pe *incurcate* séu pe *amânate?* D'aicĭ înainte advocatulŭ nostru așa scie sĕ încurce ițele încâtŭ nimenĭ nu le mai póte descurca.

In Austria, după câte mi se spunŭ, astfelŭ de advocaţĭ s'ar numi *Winkelschreiberĭ*, *cârpacĭ*, pe carĭ décă ar pune Nemţul mâna i-ar pune la rĕcóre sĕ le trécă pófta de a mai încurca lumea.

La noi însĕ trecêndŭ ca *ómenĭ deşteptĭ* cu *drepturĭ câştigate*, poftéşcă sĕ se încerce cine-va, décă-i dă mâna, ca sĕ-i pue la loculŭ lorŭ? In acestŭ casŭ diarele ar ţipa încâtŭ ar rĕsuna piatra în vale că a fost lovită *libertatea muncii*, că libertatea cetăţénului a fostŭ violată şi că prin urmare, *josŭ violătorulŭ constituţiunii*, legea legilorŭ şi cartea cărţilorŭ.

Avea dreptate unŭ deputatŭ când a propusŭ la 1878 în cameră, că pentru a fi cineva advocatŭ sĕ nu i se mai céră nicĭ chiar titlulŭ dela fabrica din Têrgovişte, pentru motivulŭ, că *advocătura* se radimă pe *încredere* şi astfelŭ e *similară cu băcănia, cu hainăria seu făinăria*, orĭ cu o altă ramură de comerciu.

Nu e mai puţinŭ adevĕratŭ că Camera de advocaţĭ din Bucurescĭ, mai acum câţĭ-va anĭ s'a încercatŭ sĕ stérgă din listă pe cei cualificaţĭ la Têrgovişte. La rêndulŭ lorŭ însĕ au chematŭ pe preşedintele camerii în judecată şi tribunalulŭ a declaratŭ, că bine a făcutŭ camera de advocaţĭ, dér Curtea de apel a fostŭ de altă părere şi astfelŭ au rĕmasŭ bine înscrişĭ în tabloulŭ advocaţilorŭ alăturea cu cei mai savanţĭ jurisconsulţĭ ai ţĕrii.

Décă acum aceştĭ ómenĭ fără carte au aceleaşĭ drepturĭ ca şi cei carĭ au învĕţatŭ sciinţa dreptului, la ce óre ne-ar mai folosi facultăţile nóstre de dreptŭ din Bucurescĭ şi Iaşĭ, chiar şi aşa desorganisate cum suntŭ?

Nouraşŭ.

SCIRILE DILEI.

Lui „Kolozsvar" i-ar trebui *o şcólă de statŭ* pentru comunele *Uilaculŭ* şi *Şiopterulŭ de Câmpiă*. Comunele acestea suntŭ locuite de Românĭ printre carĭ se află presăraţĭ şi câţĭva Ungurĭ reformaţĭ. Pe séma acestorŭ Ungurĭ locuitorii din Şiopterŭ au dăruitŭ din proprietatea lorŭ 18 jugĕre de pămêntŭ spre a se înfiinţa o şcólă comunală, dér nefiindŭ acestea de ajunsŭ, şcóla a rĕmasŭ neînfiinţată. Cererea ca sĕ se înfiinţeze pentru numitele comune o şcólă de statŭ a rĕmasŭ asemenea fără resultatŭ. „Kulturegylet"-ulŭ nu póte interveni în casulŭ de faţă deóre-ce amintitele comune nu cadŭ în sfera de activitate a lui. Sub astfelŭ de împrejurărĭ — dice „K—r" — numai dela o visitaţiune canonică a episcopului Szász Domokos prin acele părţĭ, se póte spera ajutorarea acelorŭ Ungurĭ, carĭ se prăpădescŭ, nu din causa puterei de assimilare a Românilorŭ, ci din causa propriei lorŭ slăbiciunĭ, precum constată însaşĭ fóia unguréscă.

Va sĕ dică totŭ de pe spinarea bieţilorŭ Românĭ contribuabilĭ sĕ se'ntăréscă Ungurii slăbănogĭ, carĭ s'au rĕtăcitŭ prin comunele române?

***

Vrêndŭ a facilita *trimiterea de telegrame şi din localităţĭ, unde se află numai oficii postale*, nu şi oficii telegrafice, Ministrulŭ de comunicaţiune a ordonatŭ, ca începêndŭ dela 1 Iulie st. n. sĕ se vêndă la tóte oficiile postale şi de telegrafŭ, precum şi la toţĭ vêndătorii de marce postale, pentru preţulŭ de 35 cr., blanchete de telegrame în formă de cărţĭ postale închise. Pe aceste blanchete se póte scrie o telegramă de 5 cuvinte, ce se póte espeda la tóte staţiunile telegrafice din Austro-Ungaria. Pentru fiăcare cuvêntŭ mai multŭ, ce s'ar adauge la cele cincĭ cuvinte, este a se lipi pe blanchetŭ câte o marcă de 2 cr. Telegramele destinate pentru străinătate sunt a se franca (cu mărcĭ postale) conformŭ tarifului telegraficŭ. Blanchetele telegrafice de feliulŭ acesta se potŭ preda, ca alte scrisorĭ, la orĭ-ce oficiu postalŭ şi se potŭ arunca şi în cutiile de scrisorĭ.

***

Directóră a asilului Elena Dómna din Bucurescĭ a fostŭ numită d-ra Zoe *Grantŭ*, ér directorŭ de studii la numita şcólă a rĕmasŭ totŭ directorulŭ de până acuma, d-lŭ Barbu *Constantinescu*.

***

Alaltăerĭ şĭ-a serbatŭ Reuniunea *Saşilorŭ ardelenĭ* din *Bucurescĭ „Transilvania"* prima aniversare. Reuniunea are de presentŭ 95 membri şi o avere de 659 francĭ. Optŭ Saşĭ trecuţĭ în România şi lipsiţĭ au primitŭ în anulŭ trecutŭ ajutóre dela acéstă reuniune.

***

La încunjurarea monumentului lui Victor-Emanuel, sĕvîrşită în Bolonia cu ocasiunea serbărilorŭ jubilare din dilele trecute, — unŭ irredentistŭ a atêrnatŭ de piedestalŭ o corónă cu inscripţiunea: *„Părintelui patriei, tinerimea trentină şi triestină"*. Autorităţile n'au luatŭ josŭ coróna şi împrejurarea acésta a produsŭ emoţiune în lumea diplomatică.

Şoviniştii şi armata imperială.

Foile ungurescĭ vorbescŭ éraşĭ despre o *„insultare a tricolorului unguresců"*. „Scandalulŭ" se dice că s'ar fi întêmplatŭ într'unŭ otelŭ principalŭ din Homonna (comitatulŭ Zemplinŭ în Ungaria) cum urméză:

In acestŭ otelŭ, unde prândescŭ oficerii aflătorĭ în oraşŭ, în dilele acestea unŭ căpitanŭ din armată a observatŭ, când se aşedà la masă, că servieta unui medicŭ avea împrejurŭ o pantlică în colorĭ naţionale ungurescĭ. Fiind-că atuncĭ tocmai medicul nu se afla de faţă, căpitanulŭ rupse pantlica unguréscă de pe servietă şi o călcà în picióre. Chelnerulŭ protestà contra acésta, căpitanulŭ rĕspunse însĕ, că-şi va da elŭ sémă înaintea medicului pentru ceea ce a făcutŭ.

In diua următóre, mediculŭ mergêndŭ la prândŭ întrebà, ce s'a întêmplatŭ cu pantlica naţională maghiară de pe servietă. Căpitanulŭ declarà, că elŭ a luat'o de vreme ce ei (oficerii) suntŭ „împĕrătescĭ". La acésta numai atâta observă mediculŭ, că ei suntŭ „şi regescĭ".

Faptulŭ acesta s'a întêmplatŭ în presenţa mai multora şi solgăbirĕulŭ, care încă era între cei de faţă, a şi întreprinsŭ deja paşii necesarĭ contra căpitanului, dér resultatulŭ va fi, că d-lŭ căpitanŭ se va înainta la rangulŭ de majorŭ.

Scirea acésta o aducŭ diarele ungurescĭ, în modulŭ cum amŭ arătat'o aci, după „Egyetértés", care o comentéză cu următórele observărĭ:

„Noi avemŭ sĕ plătimŭ şi mai departe pe domnii „împĕrătescĭ" şi în neputinţa nóstră ne punemŭ întrebarea: *Quousque tandem abutere?* Pentru-că în Ungaria nu esistă forŭ, care sĕ rĕsbune necurmatele insulte şi sĕ le facă sĕ nu se mai repetă".

Deşiu, la 22 Iunie 1888.

In 17 l. c. Românii gr. cat. din oraşulŭ Deşiu au avutŭ di de serbătóre, căcĭ în acésta di s'a ţinutŭ esamenulŭ şcólei.

Şcóla era împodobită cu frundişŭ şi cu florĭ, mésa învĕţătorului acoperită cu o mulţime de buchete de florĭ, aşa că abia încăpeau protocólele, clasificaţiunele şi scrisorile de probă ale şcolarilorŭ carĭ erau în numĕrŭ de vre-o 27 bucăţĭ broşurate.

La 3 óre p. m. şcóla era îndesată de elevĭ, băieţĭ şi fetiţe, vre-o 83 la numĕrŭ, de părinţii şi mamele lorŭ şi inteligenţa română locală.

Esamenulŭ s'a începutŭ cu vreo 30 elevĭ şi eleve române de pe la şcólele neromâne din locŭ, anume dela şcóla civilă, şcólele primare rom. cat., şcólele elementare şi primare ev. ref., şi după aceea se esaminară 33 elevĭ proprii, carĭ au cercetatŭ şcóla nóstră confesională.

Invĕţătorulŭ d-lŭ Laurenţiu Micheşiu a propusŭ şi esaminatŭ copii din următórele obiecte de învĕţămêntŭ: Religiunea; istoria biblică; cântare; cetitulŭ în limba română şi maghiară; scrisorĭ de mână; Gramatica română; Istoria patriei; din istoria Romanilorŭ şi despre Ungurĭ; Geografia; Calculare şi cele 4 specii, Din phisică; Cântărĭ naţionale şi bisericescĭ.

Acesta a fostŭ unŭ esamenŭ bunŭ. Rĕspunsulŭ clarŭ şi bine respicatŭ alŭ tinerelorŭ mlădiţe a doveditŭ în genere strădania dlui învĕţătorŭ deşi pruncii n'au frecventatŭ regulatŭ prelegerile şi ei suntŭ mare parte dintre cei mai micĭ, pentrucă cei mai mărişorĭ se ducŭ pela alte şcolĭ străine din locŭ.

Dintre fruntaşii asistenţĭ am onóre a aminti pe meritatulŭ d. Gavrilŭ Manu advocatŭ, care a ţinutŭ o cuvêntare lăudândŭ diliginţa d-lui învĕţătorŭ, pe dlŭ preşedinte dela oficiulŭ-orfanalŭ Petru Anca, carele ca fostŭ pedagogŭ puse în decursulŭ esamenului mai multe întrebărĭ nimerite elevilorŭ.

Dlŭ prota Ioanŭ Velea rostì o cuvêntare instructivă către părinţii elevilorŭ despre folosulŭ scólei. Dlŭ Manu donà pruncilorŭ 1 fl. şi dlŭ Alecsandru Cheresteşŭ 4 fl. pentru cărţĭ scolare elevilorŭ mai lipsiţĭ.

Deşi scóla acésta nu e sprijinită de către cei competenţĭ cum s'ar cuvenì în Deşiu şi salarulŭ învĕţătorescŭ e mai micŭ ca a unui servitorŭ ce mătură prin cancelarii, bietele 200 de fl., carĭ încă nu se plătescŭ regulatŭ, totuşĭ am avutŭ bucuria a observa şi cu acéstă ocasiune cumcă acéstă scólă încă ţîntesce la ajungerea menirei sale: cultivarea némului nostru.

Siregamulŭ.

Intêmplărĭ diferite.

Tempestate. Din comuna Chizdia ni se scrie: „După unŭ timpŭ sĕcetosŭ de 4 sĕptĕmânĭ, în dilele acestea amŭ avutŭ nisce ploi mănóse; în 19 l. c. pe la 8 óre séra s'a slobozitŭ o tempestate peste comuna Chizdia, care a ţinutŭ până către 10 óre; la $9\frac{1}{2}$ óre, a trăsnitŭ în casa parochială tocmai pe când stăpânii casei se aflau la cină; fulgerulŭ străbătêndŭ prin acoperemêntulŭ şi podulŭ casei a causatŭ daună sfărmândŭ doi cornĭ dela casă, precum şi unele obiecte aflătóre în odaia unde a străbătutŭ fulgerulŭ. Detunătura a fostŭ teribilă. Persónele din casă n'au suferitŭ nimicŭ. Prin odăi se lăţise unŭ mirosŭ de puciósă.

Literatură.

„Preotulŭ românŭ", diarŭ bisericescŭ, şcolasticŭ şi literarŭ. apare în Gherla odată pe lună în mărimd de câte $2\frac{1}{2}$—$3\frac{1}{2}$ cóle. Anulŭ XIV. Abonamentulŭ pe anŭ 4 fl. (10 francĭ). Proprietarŭ, redactorŭ şi editorŭ *Nicolae F. Negruţiu.*

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

Revistă literară.

XII.

Nu mĕ îndoescŭ, că din analisele *Isvorului de apă-vie* şi *Fetei Craiului din Cetinĭ* nu i-ar fi rĕmasŭ cetitorului convingerea, că în prima revistă am făcutŭ numai dreptate, punêndŭ pe *Coşbucŭ* mai pre susŭ de ceilalţĭ poeţĭ de pe la noi. Defectele, ce credŭ că am descoperitŭ, suntŭ defecte de feliulŭ celorŭ ce găsimŭ aprópe la toţĭ scriitorii noştri. In *Blĕstămulŭ de mamă* alŭ lui *Coşbucŭ* — blăstăm, ce-ţĭ aduce aminte de întunecatele balade ale negurosului Nord — aşŭ fi doritŭ ca celŭ puţinŭ în unele părţĭ, sĕ priméscă şi d-lŭ Coşbucŭ ceva din acea scurţime de espresiune, ce-ţĭ pórtă repede acţiunea, o culminéză óre-cum într'o rĕsuflare şi te încredinţéză, că-i priinciosŭ în artă, sĕ cauţĭ sĕ pricinueşcĭ efecte marĭ, puternice prin câtŭ se póte mai puţine mijlóce. Acestŭ feliu de scriere mai dovedesce apoi, că poetulŭ şcie sĕ alégă totdéuna şi cu siguranţă momentele cele mai potrivite, ce'ţĭ deşteptă în închipuire întregulŭ mersŭ alŭ acţiunii dramatice, te şi mişcă şi te scapă de împărtăşirea tuturorŭ împrejurărilorŭ, carĭ arŭ trebui lăsate sĕ le construiască fantasia celui ce ceteşce.

Lena din *Blăstĕmulŭ de mamă* îşĭ măritase pe Lenuţa, la stăruinţa feciorului ei Constantinŭ, în ţeră străină. Feciorii morŭ şi pe Lena o apucă dorulŭ de fată. Ea blastămă pe mortulŭ Constantinŭ, că nu i-o aduce, cum îi făgăduise în viéţă.

Ţĕrna nu te mai voiască.
Lutu'-afară te isbéscă.

Şi-lŭ şi isbesce, elŭ, mortulŭ, merge la Lenuţa şĭ-o aduce *amăgindu-o*. Dér bănuiala Lenei i-o întăresce glasulŭ munţilorŭ prin frumosulŭ pasagiu:

Ér pe cale cum mergeau
Paserile-i urmăriau
Munţii rĕi din graiu grăiau:
„De când sórele e sóre
Şi pe câmpu ĭ flórea-i flóre
Şi de când e lumea lume
N'a mai fostŭ aşa minune:
Sĕ mérgă viulŭ cu mortu
Totŭ alăturea cu codru.
Sĕ mérgă viulŭ aprópe
Cu celŭ mortŭ eşitŭ din grópe!
Alelei! minune mare
Viu cu mortulŭ p'o cărare!".

Constantinŭ îşĭ liniştesce sorióra:

Ei păzéscă'şĭ cânteculŭ
Cum păzimŭ noi umbletulŭ!

Mai amăgindu-o odată, Constantinŭ lasă pe Lenuţa singură, sĕ mérgă acasă şi elŭ se întórce'n grópa sa. Scena revederei esplică întêmplarea; mama şi fiica vinŭ la grópă şi deslégă pe Constantinŭ de blăstĕmŭ, după ce la cererea mamei sĕ-i iasă feciorulŭ din grópă

Pămêntulŭ nebunŭ rîdea
Grópa de rîsŭ hohotia.

Subiectulŭ ar fi până aicĭ completŭ şi deplinŭ înţelesŭ. Constantinŭ e mântuitŭ de blĕstămŭ, că a împlinitŭ ce-a promisŭ şi grópa-i deplină stăpână pe mortŭ. De ce mai blăstĕma dér mama pămêntulŭ fiind-că nu voeşce sĕ i-lŭ mai „lase afară", după ce nevoindŭ sĕ i-lŭ dea, ea se mulţămise cu atâta:

Orĭ măcarŭ dă-i glasŭ morminte
Pentru câteva cuvinte

şi pămêntulŭ îi împlinise voia? Suntŭ dér unŭ adaosŭ neesplicatŭ şi de prisosŭ versurile dela pagina penultimă încolo, slăbite de altfelŭ şi prin învĕţătura morală, ce-o adaugă la urmă:

Vai de-aceea mamă, care etc..

Ceva mai jigneşte în acéstă „legendă poporală". Constantinŭ e unŭ mortŭ şi morţii umblă numai nóptea în legendele tuturorŭ némurilorŭ. La partea acésta găsimŭ analogii în *Leonora* lui Bürger şi *Fuga* lui Mickiewicz. Duhurile lorŭ facŭ calea lorŭ până nu cântă cocoşulŭ; decĭ repede, ca şi Constantinŭ de repede când *merge* la Lena, plecând din *amurgitŭ de seră* şi ajungêndŭ până *„n'a fostŭ bine seră"*. Dér la *întórcere patru* dile, cu popasurĭ cu totŭ.

Patru dile lungĭ de vară
Ei au totŭ călĕtoritŭ,
Puţintelŭ au odihnitŭ.

Am insistatŭ anume asupra acestorŭ părţĭ, pentru că ele îmĭ confirmă părerea, că suntŭ defecte de carĭ ai dori sĕ nu pătiméscă creaţiile lui *Coşbucŭ*, şi, resultă din *grăbirea* la întruparea povestirei. Décă ai idea, décă tablourile şi şcenele ţi s'au lănţuitŭ pe ea, ca pe-o sîrmă, sĕ cuvine sĕ le studiezĭ până şi în cele mai micĭ amĕnunte. sĕ potriveşcĭ fapta cu firea personagiului şi cu împrejurările lui, sĕ motivezĭ totŭ gândulŭ, tótă vorba, tótă întêmplarea, sĕ delăturĭ lipsa de judecată a poporului unde o găsescĭ şi sĕ pui din individualitatea ta câtŭ afli că-i cu cale sĕ pui completa şi înalta frumseţă creaţiilorŭ, ce ţi le oferă elŭ — atuncĭ frumseţa este *deplină*.

Décă sfîrşitulŭ *Blăstĕmului de mamă* sufere prin inconsequenţa arătată, în *Fulgerŭ* este sfîrşitulŭ, care-ţĭ înclestă şi închipuirea şi sentimentulŭ şi te surprinde tot-de-odată pentru că nu-lŭ aşteptĭ sĕ fiă aşa şi pentru că-i şi corectŭ, şi este şi cu măestriă adusŭ. Acestŭ sfîrşitŭ te-ar mişca şi mai multŭ, décă la începutulŭ povestirei Fulgerŭ ar fi învinsŭ

— Nr. 7 conţine: Dumnedeésca liturgiă a S-lui Iónŭ Chrisostomŭ (fine), de Iónŭ Boroşŭ. — **Predică** pe sĕrbătórea Inălţării Domnului, de I. Boroşŭ. — Predică la sânţire de cruce, de I. I. Ardelénu. — Predică la mórtea unui soţŭ de căsĕtoriă, de Vasiliu Criste. — Din mărturisirile s-lui Augustinŭ, de V. Gr. Borgovanu. — Educaţiunea şi instrucţiunea trebue sĕ aibă base religióse-morale ca sĕ fiă salutare. — Varietăţĭ.

Nr. 8 cuprinde: Inmormêntarea creştinilorŭ pe timpulŭ s-lui Iónŭ Chrisostomŭ. — Despre cele 4 biserici mistice, de I. Boroşŭ. — Predică la sânţire de biserică, de Basiliu Raţŭ, vicarulŭ Făgăraşului. — Predică la mórtea unei june copile, de Adalbertŭ Pitucŭ. — Homiliă pe Dumineca IV după SS. Rosale, de Vasiliu Budescu. — Educaţiunea şi instrucţiunea trebue sĕ aibă base religióse-morale ca sĕ fiă salutare (fine). — Vergura Mariă (poesiă), de Tr. H. Popŭ. — Varietăţĭ.

Rugare,

Cătră toţĭ domnii autorĭ de cărţĭ pentru scólele nóstre elementare.

Avêndŭ în vedere, că uniformitatea învĕţămêntului promovéză multŭ desvoltarea culturală a popórelorŭ, şi dorindŭ şi noi ca poporulŭ nostru sĕ păşéscă alăturea cu celelalte popóre conlocuitóre, am cugetatŭ sĕ nisuimŭ cătră ajungerea scopului acestuia, recomandândŭ învĕţătorilorŭ dela scólele nóstre elementare sĕ folosescă la propunere pe cele mai bune cărţĭ didactice, şi intru câtŭ este posibilŭ, sĕ avemŭ în tóte scólele elementare totŭ aceleşĭ manuale.

Cutezămŭ déră a ne adresa cătră toţĭ dd. autorĭ de cărţĭ didactice elementare şi a-i ruga ca în timpŭ de 14 dile dela publicarea acestei rugărĭ sĕ binevoiéscă a ne trimite câte unŭ esemplarŭ din opurile D-lorŭ, ca apoi comisiunea esmisă în causa acésta sĕ censureze opurile şi făcêndŭ raportŭ comitetului, acesta sĕ vină la proxima adunare generală cu propunere meritoriă.

Opurile sĕ se trimită la adressa d-lui *Teodorŭ Ciontea* profesorŭ preparandialŭ în Aradŭ.

Din şedinţa comitetului reuniunei generale a învĕţătorilorŭ românĭ g. or. din diecesa Aradului ţinută la 9 (21) Iuniu 1888.

Aradŭ, 11 (23) Iuniu 1888.

Teodorŭ Ceontea I. vice-preşed. — **Nicolae Stefŭ.** I secr.

Statua lui Mironŭ Costinŭ.

In 8 Iunie st. v. d. V. Ureche secretarulŭ Comitetului Mironŭ Costinŭ, dice „Curierulŭ,“ însoţitŭ de protoereulŭ judeţului Romanŭ Iconomulŭ Constantinescu, şi de alte persóne au mersŭ la satulŭ Brănişteni de lângă Romanŭ, unde în faţa tuturorŭ sĕtenilorŭ şi autorităţilorŭ comunale s'au desgropatŭ osemintele din mormêntulŭ Vasile Costinŭ. S'au găsitŭ 3 capete. care suntŭ de bună sémă ale lui Vasile Costinŭ, Mironŭ Costinŭ şi alŭ soţiei sale. Osĕmintele s'au sfinţitŭ după ritualulŭ bisericescŭ şi depusŭ într'o raclă mică de stejarŭ. Primăria le-a încredinţatŭ protoereului care le-adus la episcopia de Roman unde au fost primite de P. S. Melchisedecŭ. Sub sigiliulŭ episcopiei, cu procesele-verbale încheiate la Brănişteni şi la Romanŭ, racla a fostŭ încredinţată d-lui V. A. Urechiă care erĭ după 11 óre le-a încredinţatŭ I. P. S. Mitropolitului. Racla a fostŭ depusă în Mitropolia veche unde I.P.S. Mitropolitulŭ le va sfinţi cu *trisaghionŭ* Sâmbătă dimineţa de diua moşilorŭ, după care Dumineca vorŭ fi depuse în temelia statuei.

Etă şi programa solemnităţii punerei temeliei monumentului ce s'a sĕvêrşitŭ Dumineca în 12 Iunie:

La órele 11 de diminéţă I. P. S. Mitropolitulŭ Moldovei şi Sucevei va sfinţi loculŭ unde se aşédă statua lui Mironŭ Costinŭ şi împreună cu tóte autorităţile superióre va pune în temelia primele petre cum şi cutia cu osemintele aflate în mormêntulŭ familiei Costinŭ din Brănişteni, (judeţulŭ Romanului). Aceste osĕminte vorŭ fi aduse la loculŭ destinatŭ pentru monumentŭ, cu procesiune bisericéscă, dela Mitropoliă, unde vorŭ sta depuse pentru rugăciunile din diua de Sâmbăta Morţilorŭ. — După cuvêntările ce se vorŭ ţine la solemnitatea mai susŭ arătată, autorităţile orăşene şi judeţene, membrii Comitetului Statuei, persónele care au donatŭ vre-o sumă fondului Statuei, vorŭ depune şi ele câte o pétră la temeliă, în sunetulŭ musicei militare şi alŭ marelorŭ clopote ale Mitropoliei. După terminarea acestei serbărĭ religióse oficiale, urméză cortegiulŭ spre grădina publică, în sunetulŭ musicilorŭ militare care vorŭ cânta marşulŭ lui Mironŭ Costinŭ, operă nouă a d-lui maiorŭ Hübsch inspectorulŭ musicilorŭ militare, care le va şi comanda la acéstă ocasiune.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Viena, 25 Iunie. Adĭ diminéţă a sositŭ aicĭ generalulŭ Waldersee şi fu primitŭ la gară de unŭ oficerŭ superiorŭ, la ordinulŭ împĕratului. Elŭ merse la palatŭ unde primì visita comandantului de corp şi a ministrului de esterne. Elŭ plécă adĭ după amédŭ la Budapesta, unde într'o audienţă solemnă va notifica suirea pe tronŭ a împĕratului Wilhelm.

Berlinŭ, 25 Iunie. In consiliulŭ federalŭ cancelarulŭ Bismark a făcutŭ unele declaraţiunĭ, după carĭ împĕratulŭ, pĕtrunsŭ de marea rĕspundere ce-o are, o ià asupra şĭ în firma credinţă că statele federale îlŭ vorŭ sprijinì. Impĕratulŭ consideră ca problema cea mai înaltă a sa susţinerea constituţiei federale şi apĕrarea teritoriului imperiului şi alŭ dreptului. In politica interióră şi esterióră împĕratulŭ va păşi pe cărările, pe carĭ înaintândŭ predecesorii sĕi au sciut sĕ 'şĭ câştige iubirea locuitorilorŭ imperiului şi încrederea străinătăţii în aşa mare mĕsură încâtŭ eì vedeau garanţia păcii în tăria imperiului germanŭ.

Berlinŭ, 26 Iunie. *Discursulŭ tronului*, cu care a deschisŭ împĕratulŭ parlamentulŭ, dă espresiune înainte de tóte sentimentelorŭ adêncĭ de jale. Avêndŭ înaintea ochilorŭ esemplulŭ bunicului sĕu Wilhelm I, împĕratulŭ va păşì totŭ pe cărările pe carĭ acesta a sciutŭ sĕ câştige încrederea aliaţilorŭ, iubirea poporului şi recunoscinţa străinătăţii.

Asigurarea politică şi militară a imperiului, supraveghiarea strictei esecutărĭ a legilorŭ şi a constituţiei suntŭ datoriile împĕratului. Impĕratulŭ va stăruì sĕ li se dea scutulŭ necesarŭ lucrătorilorŭ şi muncitorilorŭ din imperiu şi se va opune tuturorŭ nisuinţelorŭ prin carĭ se subminéză ordinea în statŭ.

Impĕratulŭ voiesce sĕ trăiéscă în pace cu fiăcine şi numai la aceea nu se gândesce, ca sĕ folosescă tăria ce a dobêndit'o imperiulŭ prin legile militare pentru a purta rĕsbóie ofensive.

Impĕratulŭ ţine la alianţa cu Austro-Ungaria, care fiindŭ totodată susţinută de opiniunea poporului, forméză basa echilibrului europénŭ şĭ este unŭ resultatŭ moştenitŭ din istoria germană.

Raporturĭ egale istorice şi trebuinţele egale naţionale ale presentului légă imperiulŭ germanŭ şi cu Italia.

Cele două convenţiunĭ cu Austro-Ungaria şi Italia nu împiedecă însĕ ca Impĕratulŭ sĕ cultiveze cu cea mai mare îngrijire raporturile de amiciţiă personală cu Impĕratulŭ Rusiei precum şi raporturile seculare pacinice cu imperiulŭ vecinŭ rusescŭ, conformŭ sentimentelorŭ ce le nutresce Impĕratulŭ şi acomodatŭ intereselorŭ Germaniei.

Impĕratulŭ Wilhelm II are firma speranţă că-i va succede a păzi şi a întărì, pe lângă muncă pacînică, ceea ce au eluptatŭ antecesorii sĕi.

DIVERSE.

Esamenŭ. Profesorulŭ întrébă: — Ce avantagii aveau Romanii asupra nóstră? Elevulŭ rĕspunde: — N'aveau sĕ-şĭ bată capulŭ ca sĕ traducă pe Virgiliu.

Barba celorŭ din gardă. Celŭ din urma actŭ oficialŭ pe care Fridericŭ III şĭ-a pusŭ iscălitura a fostŭ o ordonanţă care a autorisatŭ purtarea bărbei în regimentulŭ gardilorŭ de corpŭ. Până acum soldaţii şi oficerii regimentului aveau voe sĕ pórte numai mustăţĭ.

Convalescenţă. X.. întră în convalescenţă după o bólă lungă. Doctorulŭ îi permite sĕ mănânce unŭ ou fiertŭ. — Cum ţĭ-a părutŭ oulŭ?... îlŭ întrébă doctorulŭ. — Bunŭ mĭ-a părutŭ, rĕspunde bolnavulŭ. Dér aşĭ fi preferatŭ sĕ-lŭ lăsaţĭ sĕ mai crescă niţĕlŭ. — Cum sĕ crescă? — Sciĭ, se-i fi eşitŭ două aripĭ şi două picióre!..

Preţulŭ unui ochiu. Compania drumului de ferŭ ridicatŭ din New-York a fostŭ condamnată de curtea supremă din White Plains la dece mii de lei de daune-interese cătră Tyler Mac Nair, care a fostŭ greu rănitŭ, de unŭ cărbune aprinsŭ care i-a cădutŭ din cutia cu cenuşe a locomotivei în ochiulŭ drept pe când trecea pe sub podulŭ drumului.

„R—a.“

Césornicŭ fără arătătóre. In galantarulŭ marelui fabricantŭ de césornice, Brewster, din Londra, este espusŭ unŭ nou césornicŭ fără arătătóre, ultima invenţiune pe terenulŭ indicatórelorŭ timpurilorŭ. Césorniculŭ în cestiune are figura unei tamburine, a cărei suprafaţă de pergamentŭ forméză tabela de cifre. Pe acéstă tabelă suntŭ vopsite 12 grupurĭ de florĭ la distanţe egale, provĕdute cu numerele necesare. Pergamentulŭ nu e găuritŭ nicăirĭ, dér timpulŭ e arătatŭ de 2 albine ce sbóră dela o flóre la alta în acestŭ scopŭ. Albina cea mică se învêrteşce în giurulŭ pergamentului odată la fiăcare óră; cea mare mergea de 12 orĭ mai încetŭ. Ca motorĭ lucréză în dosulŭ pergamentului 2 magnate ce se învêrtescŭ în giurulŭ osiei lorŭ. Albinele fiindŭ de ferŭ, ele urméză magnetelorŭ, arătândŭ regulatŭ timpulŭ.

ULTIME SCIRĬ.

Cestiunea despre o viitóre întrevedere între împĕratulŭ *Wilhelm II* şi *Ţarulŭ* se discută mereu în pressa europénă. Se dice, că Ţarulŭ are de gândŭ a merge anume la Berlinŭ spre a visita pe noulŭ împĕratŭ. In casulŭ acesta întrevederea ar avé o deosebită însemnătate.

„Berliner Tagblatt“ vorbesce de posibilitatea unei reînoirĭ a alianţei celorŭ trei împĕraţĭ sub Wilhelm II.

Francis Laur raportéză despre o întrevedere ce a avut'o cu fostulŭ ministru italianŭ Mancini. Acesta îlŭ asigură, că Italia numai în acelŭ casŭ s'a obligatŭ a da ajutorŭ Germaniei, décă va fi doveditŭ că Francia a provocatŭ rĕsboiulŭ. Alianţa puterilorŭ centrale duréză până la 1891.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 23 Iunie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.46	Vend.	8.48
Argintŭ românescŭ .	„	850	„	8.51
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ . . .	„	11.30	„	11.32
Imperialĭ	„	10.30	„	10.32
Galbinĭ	„	5.89	„	5,92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	112.—	„	113.
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Iunie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	101.50
Renta de hârtiă 5%	88.10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	151.90
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	95.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	115.75
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.90
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . .	104.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale transilvane	104.70
Bonurĭ croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	127.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.75
Renta de hârtiă austriacă	79.95
Renta de argintŭ austriacă	81.35
Renta de aurŭ austriacă	111.—
Losurĭ din 1860	138.30
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	862.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	293.50
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	297.—
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.92
Napoleon-d'orĭ	9.99
Mărcĭ 100 imp. germane	61.82½
Londra 10 Livres sterlinge	126.15

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

---

ceva mai greu piedecile, ce'lŭ despartŭ de mirésa lui şi décă nu ar fi ceva prea lesniciosŭ sĕ mergĭ la tată, sĕ-ţĭ iai ordinulŭ, sĕ mergĭ la fată, sĕ'ţĭ iai mijlócele, cu carĭ *scii* că *sigurŭ* vei învinge şi sĕ vii sĕ primeşcĭ laude totŭ dela tata...

Fulgerŭ plécă la Volbură împĕratulŭ sĕ-ĭ peţéscă fata. E bĕtrânŭ Volbură

Dile ningŭ
Pe fruntea mea 'ncreţită...

Fulgerŭ fură apă din fântâna lui Negură împĕratŭ,

Elŭ fură şi se 'ntórce: fugia fugaru 'n fugă
Câţŭ pare că din frée vrea sufletŭ sĕ mai sugă...

Fulgerŭ ca sĕ ia fata, mai aduce unŭ calŭ galbinŭ fără splină din stavele lui Pajură împĕratŭ, unde-sŭ caii

Toţĭ galbinĭ, cum e galbinŭ unŭ sóre 'n rĕsăritŭ.

dér décă va fi ajunsŭ Fulgerŭ sĕ ia şi mărgelele din sinulŭ celorŭ 13 fete din ţéra d'albă, poetulŭ lasă pe cetitorŭ sĕ gândéscă, după ce i-a datŭ voinicescŭ avêntŭ fantasiei lui. Tata lui Volbură îi grăise lui Fulgerŭ:

Mĕ temŭ sĕ nu te 'nşele copilele din ţéră
Lui Cetină, căcĭ ele ardŭ greu, cum arde para
Şi-unŭ singurŭ alŭ lorŭ zimbetŭ te póte fermeca!
'Unŭ farmecŭ pentru farmec din sufletŭ eu ţi-aş da
Dér n'am acum!...

De-lŭ avea *acum*, îşĭ perdea povestea poetului farmeculŭ; căcĭ adusă fiindŭ la obicĭnuitulŭ sfîrşitŭ nu ţĭ-ar fi îndemnatŭ fantasia sĕ urmăréscă *singură* pe Fulgerŭ prin Ţeara d'albă — l'au fermecatŭ orĭ ba fetele? — nuţĭ-ar fi mişcatŭ inima pentru ducerea fetei lui Volbură, ce simte că 'lŭ perde pe Fulgerŭ şi 'lŭ lasă sĕ plece pentru că tatălŭ ei vrea sĕ plece ér Volbură i vrea sĕ 'nvie cu mărgelele dătătóre de viéţă pe Lia împĕrătésă — căcĭ aşa dorise Lia pe patulŭ morţii. Sfîrşitulŭ e tragicŭ, căcĭ pune pe omŭ în luptă cu legile eterne ale naturei punêndu-lŭ sĕ încerce sĕ învie morţii; devine şi mai tragicŭ când omulŭ e tînĕrulŭ Fulgerŭ şi când nenorocirea lui aduce cu sine amarulŭ şi în viéţa miresei lui, ér dorulŭ împĕratului rĕmâne totŭ dorŭ... Ciuntarea povestei este o trăsură fericită de artistŭ! Ca sĕ nu fiă durerea esagerată şi prea nedreptŭ sfîrşitulŭ ca sĕ topéscă mânia ce-ar isvorî în inima cetitorului printr'unŭ astfelŭ de sfîrşitŭ, poetulŭ presintă pe Salba, fata lui Volbură, găsindŭ *singura* mângăere în rugăciune

Ér Salba 'n tótă diua mĕtănii multe face
Şi 'n zărĭ ţinteşte ochii, sĕ vină cine-i place...

Pietatea, sentimentulŭ de datoriă, devotamentulŭ, iubirea şi durerea, asprimea eternelorŭ legĭ nu puteau fi mai armonicŭ împăcate ca 'n „*Fulgerŭ*“!

G. B. Duică.

De închiriatŭ

suntŭ dela St. Mihailŭ 1888 încolo, în casa Nr. 564 din cetate, strada vămei, pe mai mulțĭ anĭ, preste totŭ séu în parte, bolta cu magazine, unŭ cuartirŭ în catu de josŭ și unŭ cuartirŭ în catu de susŭ.

Ofertele verbale și în scrisŭ le primesce până la 7 Iuliu 1888 st. nou curatorulŭ bisericei sf. Nicolae, d-lŭ *Sterie Stinghe*, Scheiu, Prundŭ, unde se dau și informațiunĭ mai de aprópe.

De închiriatŭ.

Dela S-tu Mihailŭ încolo următórele case în suburbiulŭ Scheiu:

a) Casa Nr. 1388 în Prundŭ pe 1 anŭ.
b) Casa Nr. 1391 în Strada mare } pe câte 3 anĭ.
c) Casa Nr. 1541 laterală în Gróverĭ }

Doritorii de a lua în chiriă una séu alta din aceste case sĕ binevoéscă a se adresa prin ofertŭ în scrisŭ séu verbalŭ până la **7 Iuliu a. c. st. nou** la Epitropulŭ **d-nu Sterie Stinghe** în **Scheiu, Prundŭ No. 426.**

87,3—1

Epitropia bisericei Sf. Nicolae.

PUBLICAȚIUNE.

În ḑiua de *19 Iunie st. v.* (1 Iuliu st. n.) a. c. la órele 2 p. m. se va ține în cancelaria comitetului parochialŭ dela biserica sf. Adormirĭ din Satulungŭ (Hosszufalu) o *licitațiune minuendă* asupra *mai multorŭ reparaturĭ*, ce se cerŭ la biserică și la șcólă. Prețulŭ strigării va fi dela suma de 1315 fl. v. a.

Ofertele în scrisŭ se primescŭ până la începerea licitațiunii.

Condițiunile speciale se potŭ vedé în fiecare ḑi în edificiulŭ scólei dela acéstă biserică.

Comitetulŭ parochialŭ.
Voicu Roșculețŭ,
președinte parochialŭ.

89,3—1

Nru 6796—1888. 16 M,3—2

CONCURSŬ.

Pentru ocuparea postului de practicantŭ magistratualŭ, devenitŭ vacantŭ și împreunatŭ cu unŭ salariu anualŭ de 450 fl. se escrie prin acésta concursŭ.

Competenții pentru acestŭ postŭ au ca sĕ documenteze, cumcă în decursulŭ unui cursŭ de învĕțămêntŭ de 4 anĭ, au absolvatŭ studiile juridice, și că au depusŭ celŭ puținŭ esamenulŭ de statŭ politicŭ.

Referitórele petițiunĭ corespunḑĕtorŭ instruite au de a se așterne celŭ multŭ până în 4 Iulie a. c. după prânḑŭ la 5 óre subscrisului magistratŭ.

Brașovŭ, 16 Iunie 1888.

Magistratulŭ orășenescŭ.

5031—1888 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassoi kir. mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy Voina A. András végrehajtatónak Voina Ioan Vasilie végrehajtást szenvedö elleni 200 arany drb. töke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a kir. törvényszék területén lévé a Brassó város határán fekvö a brassói 6484 hlyrkvbe A+A foglalt 3726 h. r. sz. fekvöre 450 frt. a brassói 7140 sz. tjkben A+a teglalt 3545/2 hrsz. fekvöre 162 frt. öszszesen 612 frtban, ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az 1888 évi September hó 1-sö napján d. e. 9 órakor ezen kir. t. szék. tkvi irodöjában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok egyenkinti becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 60 t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881 évi November hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 60 tcz. 170 §-értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabály szerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1888 évi Május hó 23-án.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóság.

Tipografia A. MUREȘIANU Brașovŭ.